

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2765/2021
07.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милица Цицмил, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стефан Гецић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 14/20 од 11.02.2021. године, у седници одржаној 07.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 14/20 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 7677/2017 од 22.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име дуга исплати 110.000 евра са обрачунатом домицилном каматом Централне банке Европске уније почев од 01.01.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу банке на дан исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка плати 574.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 14/20 од 11.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиље и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побјану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП због којих се ревизија може изјавити. Није дошло до пропуштања у примени, као ни до погрешне примене које од одредаба Закона о парничном поступку, које су биле или могле бити од утицаја на законитост и правилност побијане пресуде, па се неосновано у ревизији наводи да другостепена пресуда садржи нејасне и противречне разлоге и тиме указује на битну повреду одредаба парничног поступка пред другостепеним судом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и њен супруг сада пок. ВВ су 2008. године продали стан у ... улици и на препоруку ГГ на име зајма супругу тужене сада пок. ДД предали 110.000 евра. Предаја новца извршена је на Клиници „ЂЂ“, у присуству ВВ, ДД и ГГ, којом приликом није сачињена признаница. Супруг тужене ДД је 31.12.2008. године тужиљиним супругу ВВ издао признаницу о дугу по основу зајма на износ од 110.000 евра, са роком враћања до 30.06.2009. године, коју је предао ГГ, да би је он проследио ВВ. ВВ је уговорио зајам са каматом и ДД је плаћао камату од око 1.000 евра, тако што је тај износ новца давао ГГ, а он га даље прослеђивао ВВ. У признаници је наведено да је тужена упозната са обавезом и испод те изјаве се налази њен потпис. Зајам није враћен у уговореном року, и како је ВВ преминуо 2011. године, то се супруг тужене ДД признаницом од 18.07.2011. године обавезао да тужиљи, као наследнику ВВ, врати спорни износ до 31.12.2011. године. Признаницу је поред уговорних страна потписала и тужиљина заова ЕЕ.

ГГ и његова супруга ЖЖ су супругу тужене ДД такође дали новац на име зајма у износу од 200.000 евра и стим у вези су са туженом и ДД закључили судско поравнање 05.12.2013. године, којим су се тужена и њен супруг обавезали да им у року од 30 дана од закључења поравнања врате 150.000 евра у динарској противвредности, која обавеза се извршава принудним путем на заради тужене.

ЗЗ, рођак ГГ је ДД у више наврата позајмио укупно 100.000 евра. Новац му је давао или у свом стану или на Клиници „ЂЂ“, а који новац је ДД улагао у клинику. С обзиром да је сматрао да су ДД и тужена сувласници клинике, тражио је и да се тужена обавезе на враћање новца датог на име зајма, због чега је тужена потписивала признанице о дугу, али је када је обавеза доспела тужбу поднео само против ДД, који је признао тужбени захтев и донета је пресуда на основу признања, која је извршена продајом стана у ул. ... и расподелом добијених средстава између банке, као хипотекарног повериоца и ЗЗ, с обзиром да је ДД подигао кредит за куповину тог стана, који кредит је био обезбеђен хипотеком.

Из извода из регистарског улошка Привредног суда у Београду П 765-00 који се односи на упис Специјалне болнице за „ЂЂ“ са седиштем у ..., у регистарском листу број 2, ДД је уписан као једини оснивач ове установе, уписан је унети основни капитал у стварима у вредности од 347.501,50 евра и у периоду од оснивања до 05.06.2006. године су уписивана повећања основног капитала установе. Над овом установом је решењем Привредног суда у Београду Ст 2/12 од 06.07.2012. године отворен стечај. ДД је самостално управљао пословањем и финансијама болнице, и задуживао се ради улагања у болницу.

Тужена је радила као ... на ... и породица се издржавала од њене зараде. ДД се код физичких лица није задуживао за потребе породице, позајмљени новац није користио за заједничке потребе домаћинства, већ га је користио за измирење својих личних обавеза које је имао као оснивач болнице. Туженој је признаницу од 31.12.2008. године донео њен супруг и исту је потписала у циљу да је упозната шта су се њен супруг и ВВ договорили али није приступила дугу. Договору о зајму није присуствовала и нема непосредних сазнања колико је новца њен супруг примио и да ли се признаница односи само на главницу или је у износ урачуната и камата, а о признаници од 18.07.2011. године нема никаквих сазнања. У фебруару 2009. године тужена је на позив свог супруга присуствовала састанку са повериоцима ГГ, ЗЗ и ВВ и на састанку се причало о продаји болнице и снижењу камате на 1,5% месечно.

ДД је преминуо2014. године. Његови повериоци су покренули оставински поступак пред Другим основним судом у Београду који се води под О 2089/14, који до доношења првостепене пресуде није завршен. Наследници првог наследног реда су тужена и деца и дали су изјаве о одрицању од наслеђа, а негативне наследничке изјаве су дали и законски наследници другог наследног реда, због чега је одлучено да се да оглас и позову други наследници. У том поступку је утврђено да заоставштину пок. ДД чине средства на рачунима наведеним у извештају Народне банке Србије.

Код тако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда правилно су одлучили нижестепени судови, када су одбили, као неоснован тужбени захтев тужиле правилном применом материјалног права.

Према члану 186. Породичног закона за сопствене обавезе преузете пре или након склапања брака одговара супружник који их је преузео својом посебном имовином, као и својим уделом у заједничкој имовини. Сопствене обавезе сматрају се личним обавезама сваког супружника и оне не могу имати никаквог утицаја на статус имовине другог супружника. Чланом 187. став 1. истог закона прописано је да за обавезе преузете ради подмирења потреба заједничког живота у браку, као и за обавезе које по закону терете оба супружника, одговарају супружници солидарно својом заједничком и посебном имовином. Под текућим потребама заједничког живота у браку подразумевају се обавезе које настају у вези са свим неопходним животним потребама супружника и члановима њихове породичне заједнице, а обнављају се недељно, месечно, годишње или у другим редовним временским интервалима (издаци за исхрану, одећу, обућу, становање, одржавање или повећање заједничке имовине и томе слично).

Када се пође од напред наведеног и утврђеног чињеничног стања да је супруг тужене ДД новац на име зајма узео од супруга тужиле ради улагања у Специјалну болницу за ... „ЂЂ“ са седиштем у ..., чији је он био оснивач, то је правилан закључак нижестепених судова да се радило о личној обавези супруга тужене и да тужена не одговара за те обавезе сходно члану 186. Породичног закона. Да се радило о личној обавези супруга тужене произлази и из чињенице да је супруг тужене узимао новац на име зајма и од ГГ и ЗЗ ради улагања у болницу. Међутим, по питању враћања новца ГГ и ЗЗ тужена се сагласила да им заједно са својим супругом врати новац дат на име зајма, што то овде није случај, јер из изјаве на признаници од 31.12.2008. године не произлази да је тужена прихватила да новац врати заједно са својим супругом, с обзиром на то да је у признаници наведено да је тужена упозната са обавезом свог

супруга, али не и да се обавезала да заједно са њим врати новац, нити то произлази из утврђеног чињеничног стања.

С обзиром на то да је новац дат на име зајма супругу тужене ради улагања у Специјалну болницу за ... „БЂ“ са седиштем у ..., чији је он био оснивач, и да се радило о личној обавези супруга тужене, па како тужена са тужиљом и њеним супругом није закључила ни уговор о зајму, ни споразум о приступању дуга и како се тужена одрекла наслеђа иза покојног супруга по одредбама из члана 213. Закона о наслеђивању, то тужена не одговара за дугове свог супруга.

Чињеница да је тужена била у браку са ДД у време закључења уговора о зајму не даје право тужиљи да од ње захтева испуњење обавезе у смислу члана 187. Породичног закона, с обзиром да је супруг тужене новац на име зајма узео за своје личне потребе, ради улагања у болницу, чији је био једини оснивач.

Супротно наводима ревизије, другостепени суд је правилно оценио жалбене наводе у односу на то да се не ради о заједничкој обавези супружника и за то дао довољне и јасне разлоге.

Наводима у ревизији се фактички оспорава утврђено чињенично стање, које наводе Врховни касациони суд није ценио, с обзиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити сходно члану 407. став 1. ЗПП.

Како се ни осталим наводима ревизије не доводи у сумњу законитост и правилност побијане одлуке, то је Врховни касациони суд са напред наведених разлога применом члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић